

Arrest

nr. 209 657 van 20 september 2018
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat F. BUELENS
Osystraat 13
2060 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 5 juli 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 juni 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 april 2018, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 31 mei 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat F. BUELENS, en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam op 17 juli 2011 toe op het Belgische grondgebied en diende op 18 juli 2011 een asielaanvraag in.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) trof op 13 december 2011 een beslissing tot toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

1.3. Verzoekers echtgenote diende op 22 februari 2016 een asielaanvraag in, waarbij verzoekers originele identiteitskaart werd voorgelegd.

1.4. Verzoeker werd op 26 januari 2017 opnieuw gehoord door de commissaris-generaal.

1.5. De commissaris-generaal trof op 8 juni 2017 een beslissing tot intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker werd hiervan op 9 juni 2017 per aangetekend schrijven in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Iraakse nationaliteit en bent u op 30 juni 1995 geboren te Mosul (Centraal- Irak) en groeide u er ook op tot uw vertrek uit Irak in 2011. U bent soenniet van Koerdische origine.

Enkele Arabieren zouden u op een dag hebben aangesproken met de vraag of u geld wilde verdienen. Ze zouden u hebben meegenomen naar een huis waar u een film werd getoond over het plegen van aanslagen. U zou uit angst hebben toegezegd hieraan deel te nemen en vertrok. De volgende dag zou u opnieuw zijn meegenomen en werd u opnieuw dergelijke fragmenten getoond waarop u kon beschikken. Twee dagen later ontmoette u deze onbekenden opnieuw en ze droegen u op met hen mee te drinken. U dronk mee en vertelde hen toe dat u naar uw oom diende te vertrekken. Uw oom zou aangifte hebben gedaan en de politie zou driemaal een razzia hebben uitgevoerd, maar kon niemand arresteren. Vijftien dagen later, op 5 juni 2011 vertrok u uit Mosul. Via Turkije en een voorts onduidelijke reisweg kwam u op 17 juli 2011 aan in België. De volgende dag vroeg u als minderjarige asiel aan.

In het kader van deze asielaanvraag werd u op 6 december 2011 gehoord door het Commissariaat-generaal (CGVS) en legde daarbij geen identiteitsdocumenten voor. Nadien stuurde u het CGVS een kopie van uw identiteitskaart en een kopie van uw nationaliteitsbewijs op. De vluchtelingenstatus werd u geweigerd daar het CGVS immers geen geloof hechtte aan uw verklaringen in verband met uw vrees te worden gezocht door deze onbekenden die u aanspoorden om een aanslag te plegen: zo kon de door u geschetste gang van zaken allerm minst overtuigen mede daar u niets kon weergeven over de mannen die u zouden hebben benaderd, u aangaf verschillende gesprekken met deze terroristen te hebben gehad bijna uitsluitend aan de hand van gebaren, u geen moeite deed om deze mannen te ontwijken zodat zij tot drie ontmoetingen met u konden hebben en de acties vanwege de politie tegen deze terroristen niet geloofwaardig waren. U verkreeg op 13 december 2011 echter wel de subsidiaire beschermingsstatus omdat er een situatie van veralgemeend geweld heerste in de provincie Ninewa, waar u verklaarde steeds gewoond te hebben tot uw vertrek uit het land (i.c. Mosul).

Nadat u het subsidiaire beschermingsstatuut werd toegekend, reisde u in 2015 naar Dohuk, Koerdistan om er te huwen met I.(...) B.(...) E.(...) I.(...) (O.V.: (...)). Omdat u er niet in slaagde uw echtgenote via gezinshereniging naar België te laten komen, zou haar vader haar hebben willen uithuwelijken aan een vijftien jaar oudere man. Met hulp van u en haar moeder, zou zij op 1 januari 2016 Dohuk hebben verlaten en kwam zij, via een onbekende reisroute, op 19 februari 2016 aan in België. Ze vreest bij een terugkeer naar Irak te zullen worden gedood door haar vader daar zij niet instemde met het gearrangeerd huwelijk en zonder zijn toestemming het land verliet. Op 22 februari vroeg zij asiel aan bij de Belgische asielinstanties. Ter staving van haar asielrelaas legde zij niet alleen haar identiteitskaart en nationaliteitsbewijs voor, maar ook uw identiteitskaart waar staat aangegeven dat u in Dohuk bent geboren op 30 juni 1991.

Daarom werd u op 26 januari 2017 een tweede keer opgeroepen voor het gehoor op het CGVS, om na te gaan of uw statuut op basis van dit nieuw element dient ingetrokken te worden. Tijdens dit gehoor legde u verklaringen af met betrekking tot uw identiteitskaart en uw afkomst uit Mosul. U legde ook uw nationaliteitsbewijs neer.

B. Motivering

Niettegenstaande u op 13 december 2011 de status van subsidiaire bescherming werd toegekend, moet deze op heden worden ingetrokken. Artikel 55/5/1 §2, 2° van de Vreemdelingenwet bepaalt dat het CGVS de subsidiaire beschermingsstatus intrekt ten aanzien van de vreemdeling wiens status werd toegekend op grond van feiten die hij verkeerd heeft weergegeven of achtergehouden, van valse verklaringen of van valse tot vervalste documenten die doorslaggevend zijn geweest voor de toekenning van de status of ten aanzien van de vreemdeling wiens persoonlijke gedrag later erop wijst dat hij geen reëel risico op ernstige schade loopt.

Welnu, aangezien uw echtgenote tijdens haar gehoor uw identiteitskaart voorlegde waaruit bleek dat u in 1991 werd geboren te Dohuk, werd u opgeroepen voor een nieuw gehoor op het CGVS teneinde uw verkregen subsidiair beschermingsstatuut te heronderzoeken. Na dit gehoor en na analyse van de elementen aanwezig in uw dossier, blijkt dat uw statuut moet worden ingetrokken. Er zijn namelijk ernstige twijfels gerezen omtrent uw werkelijke afkomst.

Ten eerste dient te worden gewezen op het feit dat u bij het indienen van uw asielaanvraag verklaarde minderjarig te zijn en geboren en getogen te zijn in Mosul (CGVS 1, vraag 21). U verklaarde expliciet 16 jaar te zijn (CGVS 1, vraag 22). Hoewel u toen al werd gewezen op het gegeven dat uit onderzoek naar uw leeftijd bleek dat u meerderjarig was (CGVS 1, vraag 23), gaf u aan dat uw moeder misschien een andere datum had doorgegeven om zodoende te vermijden dat u uw legerdienst zou moeten vervullen (CGVS 1, vraag 106). Uw advocaat gaf aan dat u twee jaar later zou zijn geregistreerd (CGVS 1, vraag

107). U stuurde vervolgens alsnog een kopie van uw identiteitskaart en nationaliteitsbewijs waaruit moest blijken dat u op 30 juni 1995 werd geboren in Mosul.

De identiteitskaart die uw echtgenote voorlegde n.a.v. haar asielprocedure en die in 2015 werd aangemaakt in Dohuk (CGVS 2, pg.2) stelt echter dat u op 30 juni 1991 werd geboren te Dohuk (zie administratief dossier, CGVS echtgenote, pg. 7). U hiermee geconfronteerd kunt u geen overtuigende redenen formuleren die deze anomalie zou kunnen verduidelijken. Zo stelt u daadwerkelijk in Mosul te zijn geboren, maar zou uw moeder u in een ander jaar hebben geregistreerd (CGVS 2, pg.1). Toen u, dankzij het feit dat het CGVS u erop attent had gemaakt dat u in realiteit ouder bleek te zijn dan 16, deze gegevens in 2015 in Dohuk wou laten aanpassen daar u er toch was omwille van uw huwelijk, zou de burgerlijke stand dit enkel hebben kunnen doen door het register naar Dohuk te verplaatsen en uw geboorteplaats te laten aanpassen aangezien u omwille van de algemene veiligheidssituatie niet terug kon naar Mosul (CGVS 2, pg. 2). Verbazingwekkend genoeg gebeurde deze aanpassing enkel op basis van uw mondelingen verklaringen (CGVS 2, pg.4).

Dat u, enkel en alleen op basis van uw verklaringen uw geboortejaar alsook uw geboorteplaats en daarmee uw register kon veranderen, kan niet worden geloofd. Indien u daadwerkelijk in Mosul bent geboren en aldaar geregistreerd, is het onbegrijpelijk dat deze verandering in uw identiteitsgegevens en burgerlijk register zou kunnen gebeuren enkel en alleen op basis van uw mondelinge verklaringen. Voorts kan evenmin worden begrepen waarom u bij het verplaatsen van uw register, ook uw geboorteplaats diende te veranderen. Het CGVS kon zich dan ook niet van het vermoeden ontdoen dat u opnieuw leugenachtige verklaringen aflegt omtrent uw identiteitskaart en dat de gegevens die op uw huidige identiteitskaart en nationaliteitsbewijs staan, duiden op uw daadwerkelijke afkomst en geboortedatum.

Deze vermoedens worden enkel maar bevestigd door uw verklaringen met betrekking tot uw zogenaamde herkomst uit Mosul. Ondanks het feit dat u verklaart tot 2011 in Mosul te hebben gewoond en er aldus zeker tot aan het bereiken van uw volwassen leeftijd bent gebleven, is uw kennis over Mosul dusdanig nihil dat er geen geloof (meer) kan worden gehecht aan uw beweerde afkomst uit Mosul, zoals u tijdens uw eerste gehoor had verklaard. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke regio van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal worden onderzocht. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een regio waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan een subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat de door u afgelegde verklaringen met betrekking tot uw verblijf in de provincie Ninewa (Mosul) geheel niet weten te overtuigen dat u wel degelijk uit deze regio afkomstig bent, zoals u nochtans beweert. Zo blijkt u weinig tot geen antwoorden te geven op meerdere essentiële kennisvragen over de stad, waar u volgens uw verklaringen tot 2011 zou hebben gewoond.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat u niet vertrouwd bent met de wezenlijkste geografische kenmerken van Mosul. Ondanks het feit dat u weet dat een rivier de stad opdeelt in een linker en een rechterkant, kan u niet weergeven welke rivier het in casu betreft. U stelt eerst dat het hier om zowel de Tigris en de Eufraat gaat (CGVS 2, pg.5). U gevraagd of beide rivieren door de stad Mosul stromen, stelt u vervolgens dat beide samenkomen ergens onder Mosul (CGVS 2, pg.5) om dan te besluiten na de vraag welke rivier er dan wel door Mosul stroomt, dat u het niet weet (CGVS 2, pg.5). Dat u hierover geen duidelijkheid kan verschaffen is niet aannemelijk. Een rivier maakt immers een wezenlijk geografisch kenmerk uit van uw leefomgeving. Dat u deze niet kunt situeren is niet aanvaardbaar.

U verklaarde uw ganse leven in Al Wahda te hebben gewoond (CGVS 2, pg.6), maar weet niet als deze wijk op de linker of rechterkant van Mosul ligt (CGVS 2, pg.3). U daarna nogmaals gevraagd naar de ligging van uw wijk, vermoedt u – verkeerdelijk – dat deze op de rechterkant is gelegen (CGVS 2, pg.5). U kunt geen enkele omliggende wijk rondom uw wijk noemen (CGVS 2, pg.4) en bent zelfs niet vertrouwd met de benaming 'Hay' (hetgeen wijk betekent) en de verschillende wijken in Mosul aanduidt zoals ook uw wijk 'Hay Al Wahda' (CGVS, pg.5). U gebruikt tevens ook de Koerdische benamingen voor 'links en rechts' (CGVS, pg.5) hetgeen hoogst opmerkelijk is voor iemand uit een sterk gearabiseerde stad waar deze benamingen nauwelijks worden gebruikt. Zelfs nadat u in Koerdische termen verduidelijking werd gegeven over de vraag naar wijken op de rechterkant van Mosul waar volgens u ook uw wijk is gelegen, kunt u geen enkele wijk noemen (CGVS 2, pg.5). Evenmin kunt u één enkele wijk noemen op de linkerkant van Mosul (CGVS 2, pg.5). Het feit dat u geen enkele wijk in heel uw stad kunt noemen, zet uw bewering van Mosul afkomstig te zijn en er tot 2011 te hebben gewoond meteen op losse schroeven.

U kent het aantal bruggen over de Tigris in Mosul niet en gokt op vier of vijf (CGVS 2, pg.5). U kent enkel van één brug de naam, maar weet niet welke cijfer deze werd toegekend (CGVS 2, pg.5) en kunt ook de bruggen niet in de juiste volgorde zetten (CGVS 2, pg.5). Deze bruggen vormen echter opnieuw een wezenlijk kenmerk van de stad Mosul en zijn door zijn inwoners gekend. Dat u deze zelfs bij benadering niet weet te duiden, overtuigt het CGVS verder van zijn vermoeden dat u niet uit Mosul afkomstig bent. U gevraagd naar bekende plaatsen in Mosul, stelt u er geen enkele te kennen (CGVS 2, pg.4). U gevraagd of u dan echt geen enkele bekende plaats in Mosul kunt noemen, stelt u uiteindelijk dat er een zoo was in Mosul, maar weet u deze niet te oriënteren in de stad (CGVS 2, pg.4). U komt niet verder dan het noemen van de zoo (CGVS 2, pg.4). Vroeger zou u namen hebben gekend van bekende hotels in Mosul, maar die zou u op heden zijn vergeten (CGVS 2, pg.5). U gevraagd naar ziekenhuizen in Mosul, geeft u aan dat er overal ziekenhuizen waren in Mosul, maar beperkt u zich tot het noemen van één klein ziekenhuis waarvan u vermoedt dat deze Zahra heette (CGVS 2, pg.6). U gevraagd of dit ziekenhuis dichtbij de Wahda wijk lag, verklaart u vaag dat het niet zo dichtbij was, op een afstand van ons en u er een keer heen ging (CGVS 2, pg.6). Hetzelfde geldt voor de vraag naar moskeeën in uw wijk, waar u stelt dat er heel veel grote moskeeën zijn, maar er vervolgens maar één kunt noemen, andere namen kunt u zich niet meer herinneren (CGVS 2, pg.6). U weet dat er een luchthaven is in Mosul en oriënteert deze als volgt: 'de plaats waar de luchthaven gelegen is', waar dat dan ongeveer is, weet u niet (CGVS 2, pg.4). Ook de busstations uit Mosul kunt u niet duiden (CGVS 2, pg.6), u bent zelfs niet bekend met de benaming ervan 'Garaj' en ook na verduidelijking in Koerdische termen, dient u het antwoord schuldig te blijven (CGVS 2, pg.6). Er dient geen betoog dat het volstrekt onaannemelijk is dat u als inwoner van Mosul deze alledaagse zaken niet kunt duiden. Dat u ongeletterd bent en beschermd door uw oom waardoor u niet zoveel over Mosul weet (CGVS 2, pg.6), kan geenszins een verschoningsgrond zijn voor een dusdanige onwetendheid over de stad waar u uw hele jeugd hebt doorgebracht. Er kan op zijn minst worden verwacht dat deze alledaagse zaken zoals ziekenhuizen, moskeeën, busstations en gekende plaatsen in Mosul u bekend zijn.

U gevraagd naar het Paleis van Saddam, vraagt u zich eerst af of dit in Mosul is om dan te besluiten dat u er al van hebt gehoord, maar niet weet waar het gelegen is of waar het na de val voor werd gebruikt (CGVS 2, pg.4). Nochtans is het paleis van Saddam een zeer bekende plaats in Mosul en werd deze na de val geplunderd door het volk waarna de Amerikanen, vervolgens het Iraakse leger en vervolgens IS hun intrek namen. Dat u zich dan ook afvroeg of het in Mosul stond, spreekt boekdelen over uw kennis van de stad en de gebeurtenissen die er zich hebben voltrokken toen u er zou hebben gewoond. Evenmin kunt u een plaats duiden waar de Amerikanen waren gelegerd na de inval in Mosul (CGVS 2, pg.4).

Bovendien dient te worden opgemerkt dat de door u aangebrachte verschoningsgrond geen consequent patroon vormt in uw asielparcours. Indien u daadwerkelijk ongeletterd bent en door uw oom werd beschermd waardoor u niet vaak buiten kwam (CGVS 2, pg.6), kan worden verwacht dat u bovenstaande zaken dan ook nooit zou hebben gekend. Dit blijkt echter niet het geval. Zo kon u in 2011 wel de Tigris noemen als hoofdrijver door Mosul (CGVS 1, 211); wist u hoeveel bruggen er zijn (CGVS 1, 212); kon u ze in volgorde zetten (CGVS 1, 213); kende u verschillende wijken zowel aan rechter als linkerkant (CGVS 1, 216, 240); situeerde u uw wijk correct aan de linkerkant (CGVS 1, 232); noemde u meerdere moskeeën (CGVS 1, 254); noemde u meerdere marktplaatsen (CGVS 1, 235); had u weet van bekende ziekenhuizen (CGVS 1, 270) en duidde er zelfs één aan in de Al Wahda wijk (CGVS 1, 271); was u wel vertrouwd met het begrip 'Garaj' en kon u die ook benoemen (CGVS 1, 272). Er dient aldus geen betoog dat uw kennis in 2011 een sterk ingestudeerd karakter vertoont. Kennis die u anno 2017 vergat te hernemen.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit Ninewa (meer bepaald Mosul) in Irak. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van recente herkomst in Irak kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielaanmelding dat er onlosmakelijk mee verbonden is (nl. het feit dat u vreest vermoord te worden door terroristen, zoals reeds werd aangetoond in de initiële beslissing van het CGVS omtrent uw toekenning van uw subsidiaire beschermingsstatuut). Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan uw recent verblijf in Mosul (provincie Ninewa) voor uw vertrek uit uw land Irak, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Ook de vluchtaanleiding van uw echtgenote werd als ongeloofwaardig beoordeeld (zie administratief dossier). Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielaanmelding, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict

in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Irakezen binnen Irak verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de actuele plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Irak is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen en/of buiten Irak is voorts onontbeerlijk om uit te sluiten dat een asielzoeker ingevolge een verblijf in een derde land en dit voor de indiening van een asielaanvraag overeenkomstig artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet, aldaar een verblijfsrecht dan wel reeds een vorm van humanitaire bescherming genoot.

Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Iraakse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/ of feitelijke herkomst uit Irak.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt namelijk dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Irak of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Irak een reëel risico op ernstige schade zou lopen. Het CGVS benadrukt tot slot dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van de asielaanvraag aan te reiken. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan het CGVS weliswaar niet van de opdracht uw vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen. Bovendien is er slechts sprake van een onderzoeksplicht in hoofde van het CGVS in zoverre u verifieerbare elementen heeft aangebracht waarvan redelijkerwijs mag worden verwacht dat deze nader worden onderzocht. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die een toekenning van een internationale beschermingsstatuut rechtvaardigen.

In de marge dient te worden opgemerkt dat er in hoofde van uw echtgenote I. B. E. I. (O.V.: 6.848.799) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen daar geen geloof kon worden gehecht dat zij omwille van haar huwelijk met u zou worden geviséerd door haar familie.

C. Conclusie

Steunend op artikel 55/5/1 §2, 2° van de Vreemdelingenwet wordt uw subsidiaire beschermingsstatus ingetrokken."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van de artikelen 52, 55/5/1 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

Verzoeker stelt dat de commissaris-generaal van oordeel is dat hij leugenachtige verklaringen had afgelegd over zijn geboortedatum en zijn afkomst, maar hij is het niet eens met de motieven van de bestreden beslissing. In de eerste plaats wijst verzoeker op zijn beperkte intellectuele en cognitieve capaciteiten, waarbij hij stelt in Irak nooit school te hebben gelopen en bij zijn aankomst in België nauwelijks kon lezen en schrijven. Hij beweert te zijn opgevoed door zijn oom langs vaderszijde die erg beschermend was en zijn vlucht naar België heeft geregeld. Deze oom zou voor de documenten hebben gezorgd zonder dat verzoeker zich daarbij al te veel vragen heeft gesteld.

Wat zijn geboortedatum betreft, oppert verzoeker dat hij bij zijn asielaanvraag verklaarde minderjarig te zijn, terwijl uit de door zijn echtgenote neergelegde identiteitskaart blijkt dat hij op 30 juni 1991 geboren is te Dohuk. Verzoeker beweert dat hij nooit enig besef heeft gehad van zijn geboortjaar. Het feit dat hij dit op basis van de info, die hij van het Commissariaat-generaal kreeg, heeft laten aanpassen, getuigt volgens verzoeker van enige naïviteit en beperkte cognitieve capaciteiten. Verzoeker wijst erop dat hij een geboorteakte nodig had om te kunnen huwen en die omwille van de preciaire situatie in Mosul niet kon bekomen. Om die reden heeft verzoeker, mits aandringen en de betaling van 400 Euro, zijn gegevens in Dohuk laten aanpassen teneinde een geboorteakte te kunnen bekomen.

Verzoeker wijst op het uittreksel uit zijn geboorteakte die hij in 2013 van het Iraakse ministerie van Buitenlandse Zaken bekwaam, waaruit blijkt dat hij effectief geboren is in Mosul. Tevens legt hij een attest neer van de FOD Buitenlandse Zaken van 1 augustus 2013 dat dateert van voor zijn bezoek aan Dohuk. Volgens verzoeker bestaat er geen enkele reden om te stellen dat hij zou hebben gelogen omtrent zijn geboortedatum.

Met betrekking tot zijn afkomst benadrukt verzoeker dat hij wel degelijk geboren is in Mosul en daar zijn ganse leven heeft gewoond. Hij verwijst hierbij naar de vermelding van zijn verblijfplaats op zijn geboorteakte. Verder haalt verzoeker zijn beperkte intellectuele capaciteiten en het beschermende milieu van zijn oom aan, waardoor het logisch is dat hij weinig anders kent dan de wijk waar hij woonde en werkte. Voorts stipt verzoeker aan dat hij een aantal zaken heeft meegedeeld die de algemene kennis van een niet-inwoner overstijgen. Verzoeker brengt zijn verklaringen uit zijn gehoor in herinnering waarbij hij de zoo als bekende plaats vernoemde en de naam van een brug, van een ziekenhuis en van een moskee bleek te kennen. Het is vreemd, zo meent verzoeker, dat de commissaris-generaal deze beperkte, doch erg specifieke kennis aangrijpt om te stellen dat verzoeker toch niet zo ongeletterd is als hij aangeeft. Volgens verzoeker ziet de commissaris-generaal een inconsequent patroon omdat verzoeker ten tijde van zijn gehoor in 2011 blijk gaf van een bredere algemene kennis over Mosul. Volgens verzoeker bewijst het feit dat hij kort na zijn vertrek veel informatie kon verstrekken over Mosul, dat hij wel degelijk uit Mosul afkomstig is. Het feit dat hij in 2017, 6 jaar later, niet (meer) in staat is dezelfde hoeveelheid informatie weer te geven, is een natuurlijk proces omdat verzoeker ondertussen een nieuw leven heeft opgebouwd en educatie heeft gehad waardoor de kennis over Mosul is vervaagd en plaats heeft gemaakt voor andere zaken. Verzoeker besluit dat er geen twijfel kan bestaan over zijn afkomst uit Mosul en dat hij, gelet op de preciaire toestand aldaar, een reëel risico loopt op ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, van de vreemdelingenwet.

2.2. Nieuwe elementen

2.2.1. Aan zijn verzoekschrift voegt verzoeker een uittreksel toe uit zijn geboorteakte, die werd geregistreerd op 6 oktober 2009 en een attest van de FOD Buitenlandse Zaken van 1 augustus 2013, waaruit blijkt dat het onmogelijk is om Iraakse documenten te legaliseren.

2.2.2. Bij haar nota met opmerkingen voegt de verwerende partij de *“COI Focus Irak Corruptie en documentfraude”* van 8 maart 2016 toe.

2.2.3. In een aanvullende nota van 9 oktober 2017 legde verzoeker een e-mail neer van O. S. S. van 4 juli 2017 en een kopie van diens paspoort, een brief van A. S. van 5 juli 2017 met een gelegaliseerde vertaling, foto's en video's van een brief in Mosul en de reeds neergelegde geboorteakte (zie punt 2.2.1.) en het attest van de FOD Buitenlandse Zaken.

2.3. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop. Wanneer aan de bestreden beslissing een substantiële onregelmatigheid kleeft die door de Raad niet kan worden hersteld, of wanneer er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen

tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, kan de Raad de beslissing van de commissaris-generaal op grond van artikel 39/2, §1, tweede lid, 2°, van de vreemdelingenwet vernietigen.

2.4. Beoordeling

2.4.1. In de bestreden beslissing, waarbij de subsidiaire beschermingsstatus wordt ingetrokken, wordt artikel 55/5/1, §2, 2°, van de vreemdelingenwet vermeld als juridische grondslag en wordt gesteld dat er naar aanleiding van de neerlegging van verzoekers identiteitskaart door zijn echtgenote ernstige twijfels zijn gerezen omtrent verzoekers werkelijke afkomst.

Vooreerst wordt er door de commissaris-generaal op gewezen dat verzoeker bij het indienen van zijn asielaanvraag verklaarde minderjarig te zijn en geboren en getogen te zijn in Mosul, terwijl uit de identiteitskaart die zijn echtgenote heeft neergelegd blijkt dat hij op 30 juni 1991 geboren is in Dohuk. Verzoeker trachtte deze anomalie te verklaren door te stellen dat hij deze gegevens in 2015 in Dohuk had laten aanpassen op basis van zijn mondelinge verklaringen.

De vermoedens worden volgens de commissaris-generaal bevestigd door verzoekers verklaringen, waaruit blijkt dat hij weinig tot geen antwoorden kan geven op de kennisvragen over de stad waar hij, volgens zijn verklaringen, tot 2011 zou hebben gewoond. Zo blijkt dat hij niet vertrouwd is met de meest wezenlijke geografische kenmerken van Mosul, met name de rivier die door de stad stroomt, het aantal bruggen over de rivier en hun naam en de wijken van de stad of gekende plaatsen. Verzoeker bleek enkel de zoo te kennen, maar kan deze niet in de stad situeren. Verzoeker blijkt ook niet vertrouwd te zijn met alledaagse dingen zoals ziekenhuizen, busstations en moskeeën. Verzoeker blijkt ook niet te weten waar het paleis van Saddam of de plaats waar de Amerikanen gelegerd waren, zich bevinden.

Voorts merkt de commissaris-generaal op dat de door verzoeker aangereikte verschoningsgrond voor zijn gebrek aan kennis, met name zijn ongeletterdheid en de bescherming door zijn oom, geen consequent patroon vormt in zijn asielparcours. Uit zijn verklaringen in 2011 blijkt dat verzoeker wel een ingestudeerde kennis vertoonde die hij in 2017 vergat te hernemen.

Uit deze overwegingen blijkt volgens de commissaris-generaal dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit Ninewa (Mosul) in Irak, waardoor er evenmin geloof kan worden gehecht aan zijn asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Bijgevolg concludeert de commissaris-generaal dat verzoeker geen gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat verzoeker bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b), van de vreemdelingenwet.

Met betrekking tot de subsidiaire bescherming, zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c), van de vreemdelingenwet, wordt gesteld dat verzoeker niet de waarheid heeft verteld over zijn verblijfplaatsen vooraleer hij naar België kwam, waardoor hij niet aannemelijk maakt dat hij bij een terugkeer naar Irak een reëel risico op ernstige schade zou lopen. In de marge wordt opgemerkt dat er ook in hoofde van verzoeksters echtgenote een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen.

2.4.2. Artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de vreemdelingenwet hebben betrekking op de formele motiveringsplicht. (cf. RvS 21 oktober 2003, nr. 124.464). Deze heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid haar beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Voornoemde artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710).

2.4.3. De bestreden beslissing vermeldt uitdrukkelijk het door verzoeker geschonden geachte artikel 55/5/1 van de vreemdelingenwet als haar juridische grondslag. Het *in casu* toepasselijke artikel 55/5/1, §2, 2°, van de vreemdelingenwet bepaalt het volgende:

“§ 1.
(...)”

§ 2.

De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen trekt de subsidiaire beschermingsstatus in :

(...)

2° ten aanzien van de vreemdeling wiens status werd toegekend op grond van feiten die hij verkeerd heeft weergegeven of achtergehouden, van valse verklaringen of van valse of vervalste documenten die doorslaggevend zijn geweest voor de toekenning van de status of ten aanzien van de vreemdeling wiens persoonlijke gedrag later erop wijst dat hij geen reëel risico op ernstige schade loopt.”

2.4.4. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker bij zijn asielaanvraag van 18 juli 2011 verklaarde geboren te zijn op 30 juni 1995 te Mosul (AD, stuk 24, bijlage 26).

Op 13 december 2011 trof de commissaris-generaal op grond van de beweerde herkomst van verzoeker uit Mosul in centraal-Irak een beslissing tot toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus omwille van het risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van het willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

In het kader van de asielaanvraag van verzoekers echtgenote werden een origineel nationaliteitsbewijs en een originele identiteitskaart van verzoeker neergelegd (AD, stuk 20, Documenten, nationaliteitsbewijs + identiteitskaart).

Verzoeker werd omwille van dit nieuwe element door de commissaris-generaal opnieuw opgeroepen voor een gehoor (AD, stuk 7, oproeping gehoor, 5 januari 2017). De identiteitskaart bleek immers te vermelden dat verzoeker op 30 juni 1991 te Dohuk geboren is en het nationaliteitsbewijs vermeldde ook Dohuk als geboorteplaats en 1991 als geboortjaar (AD, stuk 4, gehoorverslag CGVS II, 26 januari 2017, p. 2-3).

2.4.5. De Raad stelt vast dat verzoeker ter gelegenheid van zijn asielaanvraag van 18 juli 2011 kennelijk frauduleuze verklaringen had afgelegd over zijn geboortedatum en zijn geboorteplaats.

2.4.6. Verzoekers huidige uitleg dat zijn geboortedatum en geboorteplaats louter op basis van zijn verklaringen zouden zijn ‘aangepast’, is volstrekt onaannemelijk. Zelfs indien het omwille van de precare situatie in Mosul praktisch niet haalbaar zou zijn om daar een officieel identiteitsbewijs en een nationaliteitsbewijs naar aanleiding van een voorgenomen huwelijk te laten opmaken, kan niet worden ingezien waarom de geboorteplaats en de geboortedatum van de betrokkene zouden moeten worden aangepast. De Raad ziet geen reden waarom de informatie op de door verzoekers echtgenote neergelegde originele identiteitskaarten en nationaliteitsbewijzen niet met de realiteit zouden overeenstemmen. Uit de leeftijdsbepaling was immers gebleken dat verzoeker in 2011 reeds ouder was dan 18 jaar (AD, stuk 23, leeftijdsbepaling FOD Justitie) en uit zijn verklaringen blijkt dat hij zijn beweerde herkomst uit Mosul niet aannemelijk kan maken. Op grond van de stukken die verzoekers echtgenote heeft neergelegd, wordt bewezen geacht dat verzoeker op 30 juni 1991 te Dohuk geboren is.

2.4.7. Van het thans door verzoeker als bijlage bij zijn verzoekschrift gevoegde uittreksel uit de geboorteakte van 2009, werd geen origineel voorgelegd (Verzoekschrift, bijlage 3; Aanvullende nota verzoeker, bijlage 4). Dit stuk kan ook niet verbonden worden aan de persoon van verzoeker omdat het geen foto bevat. Bovendien blijkt uit de objectieve informatie die door de verwerende partij bij haar nota met opmerkingen werd gevoegd, dat geboorteaantesten in Irak de documenten zijn die het vaakst vervalst worden (Aanvullende nota CGVS, “COI Focus Irak, Corruptie en documentfraude”, 8 maart 2016, p. 6), waardoor er betreffende de authenticiteit van dit stuk zeer sterke twijfels rijzen. Het feit dat deze stukken door de FOD Buitenlandse zaken niet kunnen worden gelegaliseerd (Verzoekschrift, bijlage 4; Aanvullende nota verzoeker, bijlage 4), bevestigt trouwens dat de formele correctheid van dit stuk hoegenaamd niet kan worden gegarandeerd. Dit document is dus niet dienstig ter staving van verzoekers herhaaldelijke affirmatie dat hij in Mosul geboren zou zijn en daar steeds zou hebben gewoond.

2.4.8. De getuigenissen van familieleden (neven langs vaderszijde), die verzoeker als bijlagen bij zijn aanvullende nota voegt, samen met de foto's en de filmpjes (Aanvullende nota verzoeker, bijlagen 1-3), vertonen een sterk gesolliciteerd karakter en kunnen bezwaarlijk als een objectief bewijs worden beschouwd van het feit dat verzoeker werkelijk uit Mosul afkomstig zou zijn. De zeer relatieve bewijswaarde van deze getuigenissen weegt niet op tegen de neergelegde originele identiteitsdocumenten op grond waarvan is komen vast te staan dat verzoeker afkomstig is uit Dohuk in de Koerdische Autonome Regio.

2.4.9. Het gegeven dat verzoeker slechts over beperkte intellectuele en cognitieve capaciteiten zou beschikken en geen scholing had genoten vooraleer hij in België toekwam, zoals hij in zijn middel stelt, kan eventueel een verschoningsgrond vormen voor een gebrek aan bepaalde inzichten en verstandelijke bagage, maar vormt geen rechtvaardiging voor het afleggen van frauduleuze verklaringen die er duidelijk op gericht zijn wederrechtelijk onder het toepassingsgebied van een beschermingsstatus te vallen (AD, stuk 4, gehoorverslag CGVS II, 26 januari 2017, p. 4-6). Verzoeker kan zich niet verschuilen achter naïviteit aangezien hij doelbewust heeft getracht de asielinstanties te misleiden.

2.4.10. Indien verzoeker werkelijk geen besef zou hebben van zijn geboortjaar, zoals hij in zijn middel poneert, rijst de vraag waarom hij zowel bij zijn oorspronkelijke asielaanvraag van 18 juli 2011, als bij het opstellen van de vragenlijst op 18 augustus 2011 (AD, stuk 22, Vragenlijst CGVS, 18 augustus 2011, identiteitsgegevens), 30 juni 1995 als precieze geboortedatum opgaf.

Verzoeker kan trouwens niet volhouden dat hij niet over de vereiste intellectuele capaciteiten zou beschikken om een functionele beschrijving te kunnen geven van zijn beweerde geboortestad. Blijkens het interview dat in 2011 werd afgenomen naar aanleiding van zijn asielaanvraag, spreidde verzoeker immers wel een behoorlijke encyclopedische kennis over Mosul tentoon (AD, stuk 14, gehoorverslag CGVS I, 6 december 2011, randnrs. 203-275), waarbij hij onder andere de rivier, de verschillende bruggen, meerdere wijken, marktplaatsen en ziekenhuizen kon benoemen. Deze kennis bleek achteraf duidelijk te zijn ingestudeerd, omdat verzoeker bij zijn nieuwe interview van 26 januari 2017 nagenoeg geen enkele vraag van de *protection officer* in verband met zijn herkomst deugdelijk kon beantwoorden (AD, stuk 4, gehoorverslag CGVS II, 26 januari 2017, p. 4-6). Zo kon verzoeker onder andere geen enkele wijk van Mosul (meer) benoemen, wist hij niet (meer) hoeveel bruggen er waren over de Tigris, kon hij eigenlijk geen enkele bekende plaats opnoemen en wist hij zelfs niet dat het paleis van Saddam in Mosul gelegen was. De zeer vage en summiere verklaringen van verzoeker over de zoo, een brug, een ziekenhuis en een moskee, overstijgen zeker niet het kennisniveau van een niet-inwoner en zijn niet van aard om aannemelijk te maken dat verzoeker daadwerkelijk uit Mosul in centraal-Irak afkomstig zou zijn en aldaar tot voor zijn vertrek gewoond zou hebben. De beschermende rol die zijn oom zou hebben gespeeld, kan hij ook niet inroepen om zijn huidige gebrekkige kennis te rechtvaardigen.

Verzoeker stelt tenslotte in zijn betoog dat de kennis die hij in 2011 had over zijn geboortestad uit zijn geheugen gewist zou zijn en plaats zou hebben gemaakt voor andere zaken die hij in België zou hebben aangeleerd. De dubieuze stelling van verzoeker, dat het menselijke geheugen zou functioneren zoals digitale gegevensopslag, waarbij de informatie over de regio waar men geboren en getogen is wordt gewist indien men bijvoorbeeld een nieuwe taal aanleert of een opleiding volgt, wordt geenszins gestaafd. Uit het gehoorverslag blijkt bovendien dat verzoeker geen enkele interesse vertoont om zich te informeren over de actuele situatie in Mosul, hoewel hij beweerde dat zijn moeder er nog woonachtig is (*Ibid.*, p. 3), hetgeen bevreemdend is indien verzoeker daadwerkelijk uit Mosul afkomstig zou zijn.

2.4.11. Verzoeker toont niet aan dat de vaststelling van de commissaris-generaal, dat aan verzoeker een status werd toegekend op basis van valse verklaringen of van valse of vervalste documenten, die doorslaggevend zijn geweest voor de toekenning, onjuist zou zijn. Bijgevolg diende de commissaris-generaal op grond van artikel 55/5/1, §2, 2°, van de vreemdelingenwet de subsidiaire beschermingsstatus van verzoeker in te trekken.

2.4.12. Er werd geen schending aannemelijk gemaakt van artikel 55/5/1 van de vreemdelingenwet. De bestreden beslissing steunt op deugdelijke, feitelijke en juridische overwegingen. Er is geen sprake van een schending van de motiveringsplicht.

Het enig middel is ongegrond.

In acht genomen wat vooraf gaat, is de Raad van oordeel dat de beslissing tot intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus dient te worden bevestigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De intrekking van de status van subsidiaire bescherming wordt bevestigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig september tweeduizend achttien door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

F. TAMBORIJN